

متمدن ویل او غیر متمدن عمل کول!

د محترم خواتی لیک ته یوه کتنه!

لمری سلامونه او احترامات می ومنی. ستاسی د لیکنی استعداد او د غیر مستقیم د اشارو مهارت ته زه هیڅ کوم تردید نلرم. زه دیالوگ ته لیوال نه یم، او ستاسی د «متمدن» برداشت ته هم بڼه یوه نسوم. ما تاسی ته په آخرنی لیکنی کښی خپل درک واضح کړی وو، چه زه د «فکت» پر اساس لیکم. ما ته فرق نلری، چه دا «فکت» د چا د خوا څخه ویل سوی وی. تاسی زما د هغو «تاریخی» «فکتونو» د ټولولو په باب خپل نظر، د خپلی «پوهی» پر بنسټ به ویلی وی، چه ما ورسره مخالفت و نښود، خو می د «کرونولوژی» د یوی برخی په توگه وویل چه گوندی د لوستلو وړ وی. زه ډیر تعجب کوم، چه تاسی تر ما زیات، د «مور» کلمه د یوه واحد مفهوم په توگه یادوی. په دی کی شک نسته، چه دا کلمه، د «قبیلوی او قومی» ټولنی «تکیه» کلام دی. ځکه هلته د اولیه کمون په شان، د وینی اړیکی او یو ډول مساوی خاص حقوق وجود درلودل. په متمدنه دنیا کښی یو «فرد» خپل مستقل شخصیت او حیثیت لری. د هغه قبیلی پخوانی «ساختار» اوس په بشپړه توگه وجود نلری، چه زه پکښی روزل سوی وم. زه اوس، د «مور» کلمه تر تاسو به لږ استعمالوم. د ټولنیز د مجموعی عمل، چه زما نقش پکښی نه وی، مسؤلیت یی هم په غاړه نسیم اخستلای، بلکه د خپل عمل ځواب ته حاضر یم.

تاسی ما ته په خپل ځواب کښی محدودیتونه وضع کړی وه، او زه مو پدی مجرم ښودلی وم چه ولی د افغانی پوهانو څخه، نه یا دوم. دلته غواړم ستاسو د مقالی څخه را نقل کړم: «... که چیری دافرادوپه اړوند دهغودکورنیوپر بنسټ قضاوت وشي خدای بخښلوافغان تاریخپوهانو (میرغلام محمدغبار، احمدعلی کهزاد، عبدالحی حبیبي) او همداراز دهیوادزرگونودتاریخ درنو استادانوجي شاه شجاع یی دیوه گوداگی اوخاین په توگه گڼلی دی ټولو ستره خطا کړی ده ځکه شاه شجاع دستر احمدشاه بابا دامعاصر افغانستان دبنسټ ایښودونکي، دهیوادربښتینی بچي اومثل شوي ملي مشر لمسی و...»

ما د یوه انسان د «کرامت» څخه یادونه کړی وه، نه د هغه دکړنی څخه، چه دلته زما او ستاسی ترمینځ دانسان په باب د تعریف فرق وجود لری. د یوه انسان «جرمی» عمل ته په حقوقی - سیاسی نظام کښی «مستقله محکمه» فیصله کولای سی. اما د انسان کرامت ته چه «دتعرض څخه مصون دی» دهر عادی انسان وظیفه ده. پدی کښی شک نسته چه سیاسی مخالفین، یو پر بل باندی حملی کوی، او اعتراضونه لری. زه سیاسی نه یم. په منطق کی ځینی مفاهیم وجود لری، چه ورته «لازمی او کافی» شرط وایی. یعنی یوه جمله کیدای سی پر یوه خوا صدق و کړی او په بله خوا کی نه. یو سړی هغه وخت په یوه کورنی پوری مربوط ویلای سی، چه وی پیژنی. دا پیژندنه، د هغه د اعمالو د دفاع د پاره «کافی» نده. او په پورتنی جملو کښی هم راغلی. ما یی د عمل او مقام څخه دفاع نه وه کړی.

زه تاسی ته دا هم په ډاگه وایم، چه زه لکه تاسی غوندی د افغانی «تاریخپوهانو» ته مړید نه یم او پرستش ته یی هم حاضر نه یم، بلکه خپل قضاوت هم لرم. (اما د مثال په ډول، که د میرغلام محمدغبار، پخوانی وظیفه د اعلیحضرت امان الله خان د پولیس د امر په توگه رښتیا وی، نو زه دده کتاب ته د «پولیس راپور» په سترگه گورم، نه ډیر د تاریخی کتاب په ډول د اهمیت وړ بولم. اوس را ته واضح کیری، چه ولی په لازم ډول منابع ندی ذکر کړی. دلته د بحث ځای او وقت راته په اختیار کی نسته). ستاسی نصیحتونه چه مو وزیر یی صاحب ته کړی، ما ته زمونږ د کلی هغه صحنی را په یادوی، چه زمونږ دقوم او کلی ملک به، په کلی د کلیوالو تر مینځ، به یی «شخړی» حلوی، او د قوم غرو ته به یی «د نا پوهانو او بیعقلانو په سترگه کتل» ستاسی د پورتنی نقل قول په اړه زه، دخپل دی مقالی ته: «مقایسه احمد شاه مسعود و شاه شجاع در تاریخ افغانستان!» ستاسی توجه را جلبوم، چه هلته می یو جرأت کړی، چه یوه لنډه مقایسه ولیکم:

«... بتاريخ اول جنوری ۱۸۴۲، قوای انگلیسی که در مرکز جابجا شده بودند، سند تسلیمی را به امضاء رسانیدند. قوای نظامی، ۱۵۰۰۰ نفری انگلیس در مسیر راه برگشت و عقب نشینی، بسوی جلال آباد، تحت ضربات مدافعین افغانستان قرار گرفت، که از جمله فقط «داکتر بریدن» (Dr. Bryden)، زنده به جلال آباد رسید.»

در نتیجه قیام مردم ما و شکست افتضاح آمیز استعمار برتانیه، بزرگترین قدرت وقت جهانی، در ماه اپریل ۱۸۴۲ «شجاع الملک خائن» به خاک و وطن، به جزای اعمال ننگین خود رسید و «کشته شد». آیا شهید بود؟ تا امروز نام

اوبیث لکه ننگ، باقی مانده است و تا وقتی تاریخ و افغانستان باشد، برای اعمال و نقش شاه شجاع توجه و تیرنه دیده نخواهد شد. او به نسبت عمل خود در تاریخ افغانستان منقور ثبت گردید. او ادعای میراث «پادشاهی» مروج وقت را داشت، که شایسته آن نگردید. بد نامی او با ماقبل، یعنی پدر و پدر کلان ربطی ندارد. عظمت احمد شاه بابا، مؤسس دولت افغانستان او را نجات داده نتوانست...» وزیر صواب چه ستاسی څخه په دري ژبه دفاع کړی، زه هیلمند یم، چه تاسی هم په «دری» ژبه پوهیږی. که وغواری پاته برخه هم دلته لوستلای سی:

[http://www.afghan-](http://www.afghan-german.net/upload/Tahlilha_PDF/sami_a_h_moqayesae_ah_sh_masud_wa_shah_shoja.pdf)

[german.net/upload/Tahlilha_PDF/sami_a_h_moqayesae_ah_sh_masud_wa_shah_shoja.pdf](http://www.afghan-german.net/upload/Tahlilha_PDF/sami_a_h_moqayesae_ah_sh_masud_wa_shah_shoja.pdf)

پدی پوه سی چه زه خپل مستقل نظر به تر مرگه پوری پر هری موضوع باندی چه می د فهم او درک توان وی، وساتم زما او ستاسی تر مینځ د تصور او نظریی فرق سته، دا نه یواځی ما نه څوړوی، بلکه برخلاف، تر خپل هم نظر شخصیتونو په مقایسه، لا زیات ارزش ورکوم، چه د نظریو، تبادلې ته حاضر سم. خو د وزیر صواب «د لور مقام خاوند» لیکنه، هم تر یوی اندازی پوری فضا بلې خوا ته پوره، او زه یی ستاسو، «کناپو» ته متوجه کرم.

محترم خواتی!

زه د پخوانی استعمار او د هغوی جنایتونو ته او د هغی دوری څیری ته یی هغسی کتنه لرم، کوم چه د غربی نری ځینی پوهان او انساندوستان، هم په خپله لیکلی. زه د «متمدنی» دنیا سره، د «آخوند درويزه» او یا د «حسین احمد»، «فضل رحمن»، «گلبدین»، «ربانی» او «حقانی» او یا د «ملا عمر» او نور «افراطیون» په «چپ» او «راست» پوری تړلی او هم د «نژاد پرستو» ناسیونالیستانو په سترگه نه گورم. د «صلیبی جنگونو» پر ضد هغه موضعگیری لرم، کوم چه د اوسنی متمدنی دنیا، دیموکراتان او حتی د «عیسوی مذهب» ځینی بشر دوست پیروان ورباندی خپلی نیوکی کړی. زه د غربی نری د دنیا او دهغوی د سیاست په باب د «مدافع وکیل» مقام نلرم او معاش هم نلرم، چه د کوم مدافع په توگه، ستاسی د موضعگیری په باب څه و وایم.

زما او ستاسی تر مینځ فرق دا دی چه زه، زه یم او تاسی، تاسی یاست. دوه مختلف انسانان یو، مختلف خصوصیات لرو. تاسی په «کناپو» خپل هدف سرته رسوی، لیکن زه چه تقریباً پنځوس کاله پخوا د یوی پښتنی کلی څخه بیل سوی یم، د پنځو لسيزو څخه وروسته، دی باور ته ورسیدم، چه د «مور» د کلمی پر ځای، چه زما د کلی د خلگو عادت وو، په «زه» بدل کرم او «خان»، خپل انفرادی مسولیت ته متوجه کرم. دا د متمدنی دنیا غوښتنه ده.

دا چه نه تاسی او نه وزیر صواب را ته لیکلی، چه زما پر کومو کلماتو باندی اعتراض درلودل، نو زه مجبور یم چه د یوی اشاری په باب، چه ممکن تاسی ته عجیب ښکاره سوی وی، تماس و نیسم. حدس و هم، چه هغه به دا وه... زه پدی سختو شرایطو کښی او ستاسی د «کثیفو اوبو» د پاشلو په باب چه ممکن وغواری، مخ می را «چتل» کړی، فقط بیله «حوصلی» پرته، چاره نلرم او دبین المللی یو مثل باندی، چه معنی یی ده: «سپی غاږی، کدی تیریری» او یا «سپی غاږی، کاروان تیریری»، خپل داترخه شیبه ستاسو سره ختموم»

گرانه وروره!

زمونږ ټولنه کښی، «سپی» او «واره» هغه موقف او د علاقې ور ځای نلری، چه په متمدنه دنیا کښی مروج دی. دا پدی معنی چه په متمدنه دنیا کښی ورته د محبت څخه ډک کتل کږی او حتی د «سپی» پر «مری» یی خاوند ته «ژرا» ورځی. مری ته یی په عزت د قبرځای په بیسو را نیسی، او ښخوی یی. دلته په هر ځای کښی، سپی سره خبری کږی او دی «بی ژبی» پر سر او «څټ» باندی لاسونه تیروی، او د انسانی بدن د حرارت سره دا بی خوله حیوان شریک کوی. «زمونږ» په متمدنه ټولنه کی «سپی» سره خبری نه کوی، بلکه ورته «چغه» وایی او په ډبرو یی وهی او یا د لرگو پذیرعه، ورباندی گزارونه کوی، او حتی وژنی یی. دا مثل یو وخت تر دریش کاله د مخه په افغانستان کښی یو «دولتی رهبر»، یاده کړی وه. ده ته به ممکن د ده مخالفین په نظر کښی وه، لیکن زما دی تذکر ته تاسی په نظر کی نه واست، بلکه د عنوان د معنی سره می چه لیکلی وه: «د حقیقت د لاری په مبارزه کی، هر وخت یواځی یی!» مطابقت ورکړی وو او پدی توگه می ځانته د تنهایی تسلی ورکړی وه. تاسی یو بل ځای کښی هم ویلی وه: «... البته زه یوازینی څوک نه یم چې ددی واکمنی دمغنی اړخونو په اړه خپل نظر وراندی کوم بلکی ډیری افغانان اود افغان جرمن آنلاین غوڅ اکثریت لیکوالان زما په شان فکر کوي او یوازی ښاغلی سامع او ښاغلی نعیم بار زدهیواددنی مشرتابه په دفاع کی ولاردي.»

حقیقت داسی نده. زه نه غواړم، چه دکومی دلی، د انتقادونو سره خان «گد» کرم. ما دچا معاش ندی اخستی، چه دده پدفاع باندی ولیکم. زما دا لاندی مقاله یو ځل که غواری ولولی، بیا به وپوهیږی چه زه هم خپلی نیوکی لرم. او همدا رنگه ددی مقالی څخه وپوهیږی چه زه انتقاد، دخپل فهم او پوهی په چوکاټ کی تر سره کوم، نه د بل چا په هدایت.

د پاپو شمیره: له ۲ تر 3

افغان جرمن آنلاین په درښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادښت: دلیکنی د لیکنیزی بڼی پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکی په خیر و لولی

<http://www.afghan-german.net/upload/Tahlilha PDF/sami a h pakistan saheb bam atom.pdf>

د محترم وزیر نیوکی، د تمدنی دنیا د معمول پر اساس نه، بلکه د «فیودالی» او «قبیلوی» غرور څخه سرچینه اخلی او د «اخلاقیاتو» د معلم مقام ځانته نیولی، چه زه په دی عمر کښی هم نه یم، چه دده شاگرد سم. هر څوک باید خپل حد او حدود، په خپله وپیژنی.

پای

د پانوی شمیره: له ۳ تر 3

افغان جرمن آنلاین په درښت تاسو همکارۍ ته راښوولی. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de یادښت: دلیکنی د لیکنیزی بڼې پاڼوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ